Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B

REGULAMENTUL (CE) NR. 1/2003 AL CONSILIULUI

din 16 decembrie 2002

privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 1, 4.1.2003, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CE) nr. 411/2004 al Consiliului din 26 februarie 2004	L 68	1	6.3.2004
►M2	Regulamentul (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului din 25 septembrie 2006	L 269	1	28.9.2006
►M3	Regulamentul (CE) nr. 169/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009	L 61	1	5.3.2009
►M4	Regulamentul (CE) nr. 246/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009	L 79	1	25.3.2009
►M5	Regulamentul (CE) nr. 487/2009 al Consiliului din 25 mai 2009	L 148	1	11.6.2009

rectificat prin:

►C1	Rectificare, Ediţie specială 2007, cap. 8 vol. 4, p. 269 (1/2003)	

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 1/2003 AL CONSILIULUI

din 16 decembrie 2002

privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat

(Text cu relevanță pentru SEE)

CAPITOLUL I

PRINCIPII

Articolul 1

Aplicarea articolelor 81 și 82 din tratat

(1) Acordurile, deciziile și practicile concertate menționate la articolul 81 alineatul (1) din tratat, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din tratat, sunt interzise, fără a fi nevoie de o decizie prealabilă în acest sens.

(2) Acordurile, deciziile și practicile concertate menționate la articolul 81 alineatul (1) din tratat, care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din tratat, nu sunt interzise, fără a fi nevoie de o decizie prealabilă în acest sens.

(3) Folosirea în mod abuziv a unei poziții dominante menționată la articolul 82 din tratat este interzisă, fără a fi nevoie de o decizie prealabilă în acest sens.

Articolul 2

Sarcina probei

În orice procedură națională sau comunitară de aplicare a articolelor 81 și 82 din tratat, sarcina probei unei încălcări a articolului 81 alineatul (1) sau a articolului 82 din tratat revine părții sau autorității care invocă încălcarea. Întreprinderii sau asociației de întreprinderi care invocă beneficiul articolului 81 alineatul (3) din tratat îi revine sarcina de a dovedi că sunt îndeplinite condițiile din respectivul alineat.

Articolul 3

Raportul dintre articolele 81 și 82 din tratat și legislațiile naționale de concurență

(1) Atunci când autoritățile de concurență ale statelor membre sau instanțele naționale aplică legislația națională de concurență acordurilor, deciziilor asociațiilor de întreprinderi sau practicilor concertate în sensul articolului 81 alineatul (1) din tratat, care pot afecta comerțul dintre statele membre în sensul acestei dispoziții, ele aplică de asemenea articolul 81 din tratat acestor acorduri, decizii sau practici concertate. Atunci când autoritățile de concurență ale statelor membre sau instanțele naționale aplică legislația națională de concurență oricărui abuz interzis de articolul 82 din tratat, acestea aplică de asemenea articolul 82 din tratat.

▼B

(2) Aplicarea legislației naționale de concurență nu poate genera interzicerea acordurilor, deciziilor asociațiilor de întreprinderi sau a practicilor concertate care pot aduce atingere comerțului dintre statele membre, dar care nu restrâng concurența în sensul articolului 81 alineatul (1) din tratat, sau care îndeplinesc condițiile articolului 81 alineatul (3) din tratat sau care intră sub incidența unui regulament de aplicare a articolului 81 alineatul (3) din tratat. Prezentul regulament nu împiedică statele membre să adopte și să aplice pe teritoriul lor o legislație națională mai strictă care interzice sau sancționează conduita unilaterală adoptată de întreprinderi.

(3) Fără a aduce atingere principiilor generale și altor dispoziții de drept comunitar, alineatele (1) și (2) nu se aplică atunci când autoritățile de concurență și instanțele statelor membre aplică legislația națională privind controlul concentrărilor economice și nici nu împiedică aplicarea dispozițiilor de drept național care urmăresc, în mod predominant, un obiectiv diferit de cel urmărit de articolele 81 și 82 din tratat.

CAPITOLUL II

COMPETENȚE

Articolul 4

Competențele Comisiei

În scopul aplicării articolelor 81 și 82 din tratat, Comisia are competențele prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 5

Competențele autorităților de concurență ale statelor membre

Autoritățile de concurență ale statelor membre sunt competente să aplice articolele 81 și 82 din tratat în cazuri individuale. În acest scop, acționând din oficiu sau ca urmare a unei plângeri, ele pot lua următoarele decizii:

— să solicite încetarea unei încălcări;

— să dispună măsuri provizorii;

— să accepte angajamente;

— să impună amenzi, penalități cu titlu cominatoriu sau orice alte sancțiuni prevăzute de dreptul lor național.

Atunci când, pe baza informațiilor de care dispun, condițiile de interdicție nu sunt îndeplinite, ele pot decide de asemenea că nu există motive pentru a interveni.

Articolul 6

Competențele instanțelor naționale

Instanțele naționale sunt competente să aplice articolele 81 și 82 din tratat.

▼B

CAPITOLUL III

DECIZIILE COMISIEI

Articolul 7

Constatarea și încetarea încălcării

(1) Atunci când Comisia, acționând ca urmare a unei plângeri sau din oficiu, constată că există o încălcare a articolului 81 sau 82 din tratat, poate solicita printr-o decizie întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi în cauză să înceteze respectiva încălcare. În acest scop, Comisia le poate impune orice măsuri corective comportamentale sau structurale care sunt proporționale cu încălcarea comisă și necesare pentru încetarea efectivă a încălcării. Măsurile corective structurale nu ar trebui impuse decât atunci când nu există o măsură corectivă comportamentală la fel de eficientă, sau atunci când o măsură corectivă comportamentală la fel de eficientă ar fi mai oneroasă pentru întreprinderea în cauză decât o măsură corectivă structurală. Atunci când Comisia are un interes legitim de a acționa în acest mod, aceasta poate de asemenea constata că s-a comis o încălcare în trecut.

(2) Pot depune o plângere în sensul alineatului (1) persoanele fizice sau juridice care au un interes legitim și statele membre.

Articolul 8

Măsuri provizorii

(1) În caz de urgență determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței, Comisia, acționând din oficiu, poate, printr-o decizie, pe baza constatării *prima facie* a încălcării, să dispună măsuri provizorii.

(2) O decizie adoptată în temeiul alineatului (1) se aplică pe o durată determinată și poate fi reînnoită în măsura în care este necesar și adecvat.

Articolul 9

Angajamente

(1) Atunci când Comisia intenționează să adopte o decizie care impune încetarea încălcării, iar întreprinderile propun angajamente pentru a răspunde preocupărilor exprimate de Comisie în evaluarea sa preliminară, Comisia poate, printr-o decizie, să facă respectivele angajamente obligatorii pentru întreprinderi. O astfel de decizie poate fi adoptată pe o durată determinată și poate concluziona că nu mai există motive pentru acțiunea Comisiei.

(2) Comisia poate, la cerere sau din oficiu, să redeschidă procedura:

(a) în cazul în care intervine o schimbare esențială privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia;

(b) în cazul în care întreprinderile în cauză acționează contrar angajamentelor luate sau

(c) în cazul în care decizia a fost fundamentată pe informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, furnizate de părți.

▼B

Articolul 10

Constatarea neaplicării

Atunci când interesul public comunitar privind aplicarea articolelor 81 și 82 din tratat o impune, Comisia, acționând din oficiu, poate să constate, printr-o decizie, că articolul 81 din tratat nu este aplicabil unui acord, unei decizii a unei asociații de întreprinderi sau unei practici concertate, fie pentru că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 81 alineatul (1) din tratat, fie pentru că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din tratat.

În mod similar, Comisia poate să facă o astfel de constatare cu privire la articolul 82 din tratat.

CAPITOLUL IV

COOPERAREA

Articolul 11

Cooperarea dintre Comisie și autoritățile de concurență ale statelor membre

(1) Comisia și autoritățile de concurență ale statelor membre aplică normele comunitare de concurență în strânsă cooperare.

(2) Comisia transmite autorităților de concurență ale statelor membre copii ale celor mai importante documente pe care le-a obținut în vederea aplicării articolelor 7, 8, 9, 10 și articolului 29 alineatul (1). La cererea autorității de concurență din statul membru, Comisia îi pune la dispoziție o copie a altor documente existente necesare pentru evaluarea cauzei.

(3) Autoritățile de concurență ale statelor membre, atunci când acționează în temeiul articolului 81 sau 82 din tratat, informează Comisia în scris, înainte sau imediat după începerea primelor măsuri formale de investigație. Aceste informații pot fi puse de asemenea la dispoziția autorităților de concurență ale altor state membre.

(4) Cel mai târziu cu 30 de zile înainte de adoptarea unei decizii prin care se solicită încetarea încălcării, se acceptă angajamentele sau se retrage beneficiul unui regulament de exceptare pe categorii, autoritățile de concurență ale statelor membre informează Comisia în această privință. În acest scop, ele furnizează Comisiei un rezumat al cauzei, decizia preconizată sau, în absența acesteia, oricare alt document care indică modalitatea de acțiune intenționată. Aceste informații pot fi puse de asemenea la dispoziția autorităților de concurență ale celorlalte state membre. La cererea Comisiei, autoritatea de concurență în cauză pune la dispoziția Comisiei alte documente pe care le deține și care sunt necesare pentru evaluarea cauzei. Informațiile furnizate Comisiei pot fi puse la dispoziția autorităților de concurență ale altor state membre. Autoritățile naționale de concurență pot, de asemenea, face schimb de informații necesare pentru evaluarea unei cauze de care se ocupă, în temeiul articolului 81 sau 82 din tratat.

(5) Autoritățile de concurență din statele membre pot consulta Comisia cu privire la orice cauză care implică aplicarea dreptului comunitar.

▼B

(6) Inițierea de către Comisie a procedurilor în vederea adoptării unei decizii în temeiul capitolului III privează autoritățile de concurență ale statelor membre de competența lor de a aplica articolele 81 și 82 din tratat. În cazul în care o autoritate de concurență a unui stat membru analizează deja o cauză, Comisia inițiază proceduri numai după ce se consultă cu autoritatea națională de concurență în cauză.

Articolul 12

Schimbul de informații

(1) În scopul aplicării articolelor 81 și 82 din tratat, Comisia și autoritățile de concurență ale statelor membre pot să facă schimb sau să utilizeze ca mijloc de probă orice element de fapt sau de drept, inclusiv informații confidențiale.

(2) Informațiile schimbate nu pot fi utilizate ca mijloc de probă decât pentru aplicarea articolului 81 sau 82 din tratat și în scopul pentru care au fost colectate de către autoritatea care le transmite. Totuși, atunci când legislația națională de concurență se aplică în aceeași cauză și în paralel cu dreptul comunitar al concurenței, iar rezultatul nu este diferit, informațiile schimbate în temeiul prezentului articol pot fi folosite și pentru aplicarea dreptului național al concurenței.

(3) Informațiile schimbate în temeiul alineatului (1) pot fi folosite ca mijloc de probă pentru a impune sancțiuni persoanelor fizice atunci când:

— legislația autorității care le transmite prevede sancțiuni asemănătoare în cazul încălcării articolului 81 sau articolului 82 din tratat sau, în absența acestora,

— informațiile au fost obținute într-un mod care asigură același nivel de protecție a drepturilor la apărare ale persoanelor fizice ca și cel prevăzut de normele naționale ale autorității care le primește. Totuși, în acest caz, informațiile schimbate nu pot fi utilizate de către autoritatea care le primește pentru a impune sancțiuni privative de libertate.

Articolul 13

Suspendarea sau încetarea procedurilor

(1) Atunci când autoritățile de concurență din două sau mai multe state membre primesc o plângere sau acționează din oficiu în temeiul articolului 81 sau 82 din tratat împotriva aceluiași acord, aceleiași decizii a unei asociații sau aceleiași practici, faptul că o autoritate se ocupă deja de cauză reprezintă un motiv suficient pentru ca celelalte să suspende procedurile inițiate sau să respingă plângerea. Comisia poate, de asemenea, să respingă plângerea pe motiv că o autoritate de concurență a unui stat membru se ocupă de respectiva cauză.

(2) Atunci când o autoritate de concurență a unui stat membru sau Comisia primește o plângere împotriva unui acord, a unei decizii a unei asociații sau a unei practici de care s-a ocupat deja o altă autoritate de concurență, ea poate să o respingă.

▼B

Articolul 14

Comitetul consultativ

(1) Comisia consultă un Comitet consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante înainte de luarea oricărei decizii în temeiul articolelor 7, 8, 9, 10, 23, articolului 24 alineatul (2) și articolului 29 alineatul (1).

(2) Pentru discutarea cauzelor individuale, Comitetul consultativ este format din reprezentanți ai autorităților de concurență ale statelor membre. Pentru întrunirile în care se discută alte probleme decât cauzele individuale, poate fi desemnat un reprezentant suplimentar competent în domeniul concurenței. Reprezentanții, dacă nu pot participa la întruniri, pot fi înlocuiți de alți reprezentanți.

(3) Consultarea poate avea loc în cadrul unei reuniuni convocate și prezidate de Comisie, care are loc nu mai devreme de 14 zile de la trimiterea convocării împreună cu un rezumat al cauzei, indicarea celor mai importante documente și un proiect preliminar de decizie. În privința deciziilor în temeiul articolului 8, reuniunea poate avea loc după șapte zile de la trimiterea dispozitivului proiectului de decizie. Atunci când Comisia trimite convocarea la o reuniune într-un termen mai scurt decât cele indicate mai sus, reuniunea poate avea loc la data propusă dacă nici un stat membru nu formulează obiecțiuni. Comitetul consultativ emite un aviz scris privind proiectul preliminar de decizie a Comisiei. Comitetul poate emite un aviz chiar dacă unii membri sunt absenți sau nu sunt reprezentați. La cererea unuia sau a mai multor membri, pozițiile exprimate în aviz sunt motivate.

(4) Consultarea poate avea loc și prin procedură scrisă. Totuși, Comisia convoacă o întrunire dacă un stat membru o solicită. În cazul recurgerii la procedura scrisă, Comisia stabilește un termen limită de cel puțin 14 zile, în cursul căruia statele membre urmează să își prezinte observațiile și să le transmită tuturor celorlalte state membre. Atunci când urmează să se adopte decizii în temeiul articolului 8, termenul limită de 14 zile se înlocuiește cu șapte zile. Atunci când Comisia stabilește un termen limită pentru procedura scrisă mai scurt decât cele precizate anterior, termenul limită propus se aplică în absența oricărei obiecțiuni a statelor membre.

(5) Comisia ia în considerare în cât mai mare măsură avizul emis de Comitetul consultativ. Comisia informează Comitetul cu privire la modul în care a ținut cont de avizul acestuia.

(6) Atunci când Comitetul consultativ emite un aviz scris, acesta se anexează proiectului de decizie. În cazul în care Comitetul consultativ recomandă publicarea avizului, Comisia realizează publicarea ținând cont de interesul legitim al întreprinderilor de a-și proteja secretele de afaceri.

(7) La cererea autorității de concurență a unui stat membru, Comisia include pe ordinea de zi a Comitetului consultativ cauzele de care se ocupă o autoritate de concurență a unui stat membru în temeiul articolelor 81 și 82 din tratat. Comisia poate să procedeze astfel și din proprie inițiativă. În ambele situații, Comisia informează autoritatea de concurență în cauză.

▼B

Se poate înainta o cerere în special de către o autoritate de concurență a unui stat membru în privința unei cauze, atunci când Comisia intenționează să inițieze o procedură care are efectul menționat la articolul 11 alineatul (6).

Comitetul consultativ nu emite avize în cauzele de care se ocupă autoritățile de concurență ale statelor membre. Comitetul consultativ poate discuta și aspecte generale ale dreptului comunitar al concurenței.

Articolul 15

Cooperarea cu instanțele naționale

(1) În procedurile de aplicare a articolului 81 sau articolului 82 din tratat, instanțele statelor membre pot solicita Comisiei să le transmită informațiile pe care le deține sau avizul său în probleme referitoare la aplicarea normelor comunitare de concurență.

(2) Statele membre transmit Comisiei o copie a oricărei hotărâri scrise a instanțelor naționale prin care se decide cu privire la aplicarea articolului 81 sau articolului 82 din tratat. Această copie se transmite fără întârziere după ce versiunea integrală a hotărârii scrise este comunicată părților.

(3) Autoritățile de concurență ale statelor membre, acționând din oficiu, pot înainta observații scrise instanțelor naționale din statul membru respectiv, privind aspecte legate de aplicarea articolului 81 sau 82 din tratat. Cu permisiunea instanței în cauză, autoritățile respective pot de asemenea înainta observații orale instanțelor naționale din statul membru respectiv. Atunci când aplicarea coerentă a articolului 81 sau 82 din tratat impune acest lucru, Comisia, acționând din oficiu, poate înainta observații scrise instanțelor statelor membre. Cu permisiunea instanței în cauză, Comisia poate formula și observații orale.

Doar în scopul pregătirii observațiilor lor, autoritățile de concurență ale statelor membre și Comisia pot solicita instanței competente a statului membru respectiv să le transmită sau să le asigure transmiterea oricăror documente necesare pentru evaluarea cauzei.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere competențelor mai largi pe care legislația națională le conferă autorităților de concurență ale statelor membre de a prezenta observații în fața instanțelor.

Articolul 16

Aplicarea uniformă a dreptului comunitar al concurenței

(1) Atunci când instanțele naționale hotărăsc în privința unor acorduri, decizii sau practici în conformitate cu articolul 81 sau articolul 82 din tratat, care fac deja obiectul unei decizii a Comisiei, ele nu pot lua decizii contrare deciziei adoptate de Comisie. Acestea trebuie de asemenea să evite să ia decizii care pot intra în conflict cu o decizie preconizată de Comisie în cadrul procedurilor inițiate de aceasta. În acest scop, instanța națională poate evalua dacă este necesar să suspende procedura pe care a inițiat-o. Această obligație nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor în temeiul articolului 234 din tratat.

▼B

(2) Atunci când autoritățile de concurență ale statelor membre decid în privința unor acorduri, decizii sau practici în temeiul articolului 81 sau articolului 82 din tratat, care fac deja obiectul unei decizii a Comisiei, ele nu pot lua decizii contrare deciziei adoptate de Comisie.

CAPITOLUL V

COMPETENȚELE DE INVESTIGAȚIE

Articolul 17

Investigațiile privind sectoarele economice și tipuri de acorduri

(1) Atunci când evoluția schimburilor dintre statele membre, rigiditatea prețurilor sau alte împrejurări sugerează posibilitatea restrângerii sau denaturării concurenței în cadrul pieței comune, Comisia poate iniția o investigație privind un anumit sector al economiei sau un anumit tip de acord în diferite sectoare. Pe parcursul investigației, Comisia poate solicita întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi în cauză să furnizeze informațiile necesare pentru aplicarea articolelor 81 și 82 din tratat și poate efectua orice inspecție necesară în acest scop.

În special, Comisia poate solicita întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi în cauză să îi comunice toate acordurile, deciziile și practicile concertate.

Comisia poate publica un raport cu privire la rezultatele investigației privind anumite sectoare ale economiei sau anumite acorduri în mai multe sectoare și să invite părțile interesate să formuleze observații.

(2) Articolele 14, 18, 19, 20, 22, 23 și 24 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 18

Solicitările de informații

(1) Pentru a-și îndeplini îndatoririle atribuite prin prezentul regulament, Comisia poate, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, să solicite întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi să-i furnizeze toate informațiile necesare.

(2) Atunci când trimite o simplă cerere de informații unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi, Comisia indică temeiul juridic și scopul acestei cereri, precizează informațiile solicitate și stabilește un termen în care trebuie furnizate informațiile, precum și sancțiunile prevăzute la articolul 23 pentru furnizarea de informații inexacte sau care induc în eroare.

(3) Atunci când Comisia solicită, printr-o decizie, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi să furnizeze informații, ea indică temeiul juridic și scopul cererii, precizează informațiile solicitate și stabilește termenul în care acestea trebuie furnizate. Comisia indică, de asemenea, sancțiunile prevăzute la articolul 23 și indică sau aplică sancțiunile prevăzute la articolul 24. Comisia indică de asemenea și dreptul de a ataca decizia la Curtea de Justiție.

▼B

(4) Obligația de a furniza informațiile solicitate în numele întreprinderii sau al asociației de întreprinderi în cauză revine proprietarilor întreprinderilor sau reprezentanților acestora și, în cazul persoanelor juridice, societăților sau asociațiilor care nu au personalitate juridică, persoanelor autorizate să le reprezinte în temeiul legii sau statutului. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă au în continuare întreaga responsabilitate în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, inexacte sau induc în eroare.

(5) Comisia transmite, fără întârziere, o copie a cererii simple sau a deciziei autorității de concurență a statului membru pe teritoriul căruia se află sediul întreprinderii sau al asociației de întreprinderi și autorității de concurență a statului membru al cărui teritoriu este afectat.

(6) La cererea Comisiei, guvernele și autoritățile de concurență ale statelor membre furnizează Comisiei toate informațiile necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor care i-au fost atribuite prin prezentul regulament.

Articolul 19

Competența de a lua declarații

(1) Pentru a-și îndeplini îndatoririle atribuite prin prezentul regulament, Comisia poate să intervieveze orice persoană fizică sau juridică care consimte să fie intervievată în scopul obținerii de informații privind obiectul investigației.

(2) Atunci când interviul prevăzut la alineatul (1) are loc în incinta unei întreprinderi, Comisia informează autoritatea de concurență a statului membru pe teritoriul căruia are loc interviul. Dacă autoritatea de concurență a statului membru în cauză solicită, reprezentanții săi oficiali pot asista reprezentanții oficiali și celelalte persoane care îi însoțesc, autorizați de Comisie să desfășoare audierea.

Articolul 20

Competențele de inspecție ale Comisiei

(1) Pentru a-și îndeplini îndatoririle atribuite prin prezentul regulament, Comisia poate să desfășoare toate inspecțiile necesare la întreprinderi și asociațiile de întreprinderi.

(2) Reprezentanții oficiali și celelalte persoane care îi însoțesc, autorizate de Comisie să desfășoare o inspecție, sunt împuternicite:

(a) să intre în orice incinte, terenuri și mijloace de transport ale întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi;

(b) să examineze registrele și alte documente privind activitatea, indiferent de suportul pe care sunt păstrate;

(c) să ia sau să obțină, sub orice formă, copii sau extrase din aceste registre și documente;

(d) să sigileze orice incinte destinate activității și orice registre și documente pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției;

▼B

(e) să ceară oricărui reprezentant sau membru al personalului întreprinderii sau asociației de întreprinderi explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile acestora.

(3) Reprezentanții oficiali și celelalte persoane care îi însoțesc, autorizate de Comisie să desfășoare o inspecție, își exercită competențele prin prezentarea unei autorizații scrise care indică obiectul și scopul inspecției și sancțiunile prevăzute la articolul 23, în cazul în care registrele și celelalte documente solicitate privind activitatea sunt incomplete sau atunci când răspunsurile la întrebările adresate în temeiul alineatului (2) din prezentul articol sunt inexacte sau induc în eroare. În timp util înainte de inspecție, Comisia înștiințează în privința inspecției autoritatea de concurență a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția.

(4) Întreprinderile și asociațiile de întreprinderi sunt obligate să se supună inspecțiilor dispuse de Comisie prin decizie. Decizia indică obiectul și scopul inspecției, stabilește data la care începe și indică sancțiunile prevăzute la articolele 23 și 24, precum și dreptul de a ataca decizia la Curtea de Justiție. Comisia adoptă aceste decizii după consultarea autorității de concurență a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția.

(5) Reprezentanții oficiali, precum și celelalte persoane autorizate sau desemnate de autoritatea de concurență a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția trebuie, la cererea acestei autorități sau a Comisiei, să acorde asistență în mod activ reprezentanților oficiali și celorlalte persoane care îi însoțesc, autorizate de Comisie. În acest scop, ei beneficiază de competențele prevăzute la alineatul (2).

(6) Atunci când reprezentanții oficiali și celelalte persoane care îi însoțesc, autorizate de Comisie, constată că o întreprindere se opune inspecției dispuse în temeiul prezentului articol, statul membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, sprijinul forțelor de ordine sau al unei autorități publice de aplicare a legii echivalente, astfel încât să le dea posibilitatea de a desfășura inspecția.

(7) În cazul în care asistența prevăzută la alineatul (6) presupune autorizarea unei autorități judiciare în conformitate cu dreptul național, această autorizație trebuie să fie solicitată. Autorizația poate fi de asemenea solicitată și ca măsură de precauție.

(8) Atunci când este solicitată autorizația menționată la alineatul (7), autoritatea judiciară națională verifică dacă decizia Comisiei este autentică și dacă măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare și nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. Atunci când verifică proporționalitatea măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita Comisiei, direct sau prin intermediul autorității de concurență a statului membru, explicații detaliate, în special privind motivele care determină Comisia să suspecteze încălcarea articolelor 81 și 82 din tratat, cât și privind gravitatea încălcării suspectate și privind natura implicării întreprinderii în cauză. Totuși, autoritatea judiciară națională nu poate pune în discuție necesitatea inspecției și nici nu poate solicita să i se furnizeze informații din dosarul Comisiei. Controlul legalității deciziei Comisiei este exercitat doar de Curtea de Justiție.

▼B

Articolul 21

Inspecția altor incinte

(1) În cazul în care există o suspiciune întemeiată că registre sau alte documente privind activitatea și obiectul inspecției, care ar putea fi pertinente pentru a dovedi o încălcare gravă a articolului 81 sau a articolului 82 din tratat, sunt păstrate în orice alte incinte, terenuri și mijloace de transport, inclusiv în locuințele directorilor, administratorilor sau ale altor membri ai personalului întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi în cauză, Comisia poate dispune, printr-o decizie, desfășurarea unei inspecții în aceste incinte, terenuri sau mijloace de transport.

(2) Decizia indică obiectul și scopul inspecției, stabilește data la care începe și indică dreptul de a ataca decizia la Curtea de Justiție. Aceasta indică, în special, motivul care a determinat Comisia să concluzioneze că există o suspiciune în sensul alineatului (1). Comisia ia astfel de decizii după consultarea autorității de concurență a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția.

(3) O decizie adoptată în temeiul alineatului (1) nu poate fi executată fără autorizarea prealabilă a autorității judiciare naționale a statului membru în cauză. Autoritatea judiciară națională verifică dacă decizia Comisiei este autentică și dacă măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare și nici excesive, având în vedere, în special, gravitatea încălcării suspectate, importanța elementelor de probă căutate, implicarea întreprinderii în cauză și probabilitatea rezonabilă ca registrele și documentele privind activitatea care au legătură cu obiectul inspecției să fie păstrate în incintele pentru care se solicită autorizația. Autoritatea judiciară națională poate solicita Comisiei, direct sau prin intermediul autorității de concurență a statului membru în cauză, explicații detaliate privind elementele care îi sunt necesare pentru a-i permite să verifice proporționalitatea măsurilor coercitive preconizate.

Totuși, autoritatea judiciară națională nu poate pune în discuție necesitatea inspecției și nici nu poate solicita să i se furnizeze informații din dosarul Comisiei. Controlul legalității deciziei Comisiei este exercitat doar de Curtea de Justiție.

(4) Reprezentanții oficiali și celelalte persoane care îi însoțesc, autorizate de Comisie să desfășoare o inspecție dispusă în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, au competențele prevăzute la articolul 20 alineatul (2) literele (a), (b) și (c). Articolul 20 alineatele (5) și (6) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 22

Investigațiile autorităților de concurență ale statelor membre

(1) Autoritatea de concurență a unui stat membru poate desfășura pe propriul teritoriu orice inspecție sau investigație în temeiul legislației naționale în numele și pentru autoritatea de concurență a unui alt stat membru, pentru a stabili dacă a avut loc o încălcare a articolului 81 sau articolului 82 din tratat. Orice schimb și utilizare a informațiilor obținute se desfășoară în conformitate cu articolul 12.

▼B

(2) La cererea Comisiei, autoritățile de concurență ale statelor membre întreprind inspecțiile pe care Comisia le consideră necesare în temeiul articolului 20 alineatul (1) sau pe care le-a dispus printr-o decizie în temeiul articolului 20 alineatul (4). Reprezentanții oficiali ai autorităților de concurență din statele membre responsabili cu desfășurarea acestor inspecții, precum și cei autorizați sau desemnați de aceste autorități își exercită competențele în conformitate cu legislația națională.

Reprezentanții oficiali și celelalte persoane care îi însoțesc, autorizate de către Comisie, pot să acorde asistență reprezentanților oficiali ai autorității în cauză, la cererea Comisiei sau a autorității de concurență a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția.

CAPITOLUL VI

SANCȚIUNI

Articolul 23

Amenzi

(1) Comisia poate aplica, prin decizie, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi amenzi care nu depășesc 1 % din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent, atunci când, în mod intenționat sau din neglijență, acestea:

(a) furnizează informații inexacte sau care induc în eroare, ca răspuns la o solicitare efectuată în temeiul articolului 17 sau articolului 18 alineatul (2);

(b) ca răspuns la o solicitare făcută printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 17 sau articolului 18 alineatul (3), furnizează informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare sau nu furnizează informațiile în termenul stabilit;

(c) prezintă registrele și celelalte documente solicitate privind afacerile în formă incompletă, în timpul inspecției desfășurate în temeiul articolului 20 sau refuză să se supună inspecțiilor dispuse printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 20 alineatul (4);

(d) ca răspuns la o întrebare adresată în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) litera (e),

— dau un răspuns inexact sau care induce în eroare;

— nu rectifică, în termenul stabilit de Comisie, un răspuns inexact, incomplet sau care induce în eroare dat de un membru al personalului sau

— nu dau un răspuns complet sau refuză să dea acest răspuns cu privire la fapte care au legătură cu obiectul și scopul inspecției dispuse printr-o decizie adoptată în conformitate cu articolul 20 alineatul (4);

(e) sigiliile aplicate în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) litera (d) de către reprezentanții oficiali sau alte persoane care îi însoțesc, autorizate de către Comisie, au fost rupte.

▼B

(2) Comisia poate aplica, prin decizie, amenzi asupra întreprinderilor şi asociaţiilor de întreprinderi atunci când, în mod intenţionat sau din neglijenţă, acestea:

(a) încalcă articolul 81 sau articolul 82 din tratat sau

(b) contravin unei decizii care dispune măsuri provizorii în temeiul articolului 8 sau

(c) nu respectă un angajament care devine obligatoriu printr-o decizie în temeiul articolului 9.

Pentru fiecare întreprindere şi asociaţie de întreprinderi care participă la încălcarea normelor, amenda nu depăşeşte 10 % din cifra de afaceri totală din exerciţiul financiar precedent.

▼C1

Dacă încălcarea săvârşită de o asociaţie priveşte activităţile membrilor săi, amenda nu depăşeşte 10 % din suma cifrelor de afaceri totale ale fiecărui membru activ pe piaţa afectată de încălcarea săvârşită de asociaţie.

▼B

(3) La stabilirea valorii amenzii, se iau în considerare atât gravitatea, cât şi durata încălcării.

(4) Atunci când se aplică o amendă unei asociaţii de întreprinderi luându-se în considerare cifra de afaceri a membrilor săi, iar asociaţia nu este solvabilă, aceasta este obligată să le ceară membrilor ei să acopere, prin contribuţii, valoarea amenzii.

În cazul în care contribuţiile solicitate nu s-au acordat asociaţiei în termenul stabilit de Comisie, Comisia poate solicita plata amenzii direct de către fiecare întreprindere ai cărei reprezentanţi au fost membri ai organismelor de decizie în cauză ale asociaţiei.

După ce Comisia a solicitat plata în temeiul celui de-al doilea paragraf, atunci când este necesar pentru a garanta plata integrală a amenzii, Comisia poate solicita plata soldului de către oricare membru al asociaţiei care a fost activ pe piaţa pe care a avut loc încălcarea.

Totuşi, Comisia nu solicită plata în temeiul celui de-al doilea sau al treilea paragraf întreprinderilor care demonstrează că nu au pus în aplicare decizia asociaţiei care a dus la încălcare sau că nu au avut cunoştinţă de existenţa acesteia sau că s-au distanţat activ de aceasta, înaintea iniţierii investigaţiei de către Comisie în cauza respectivă.

Responsabilitatea financiară a fiecărei întreprinderi în privinţa plăţii amenzii nu poate depăşi 10 % din cifra totală de afaceri din exerciţiul financiar precedent.

(5) Deciziile luate în temeiul alineatelor (1) şi (2) nu sunt de natură penală.

▼B

Articolul 24

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) Comisia poate aplica, prin decizie, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi, penalități cu titlu cominatoriu care nu depășesc 5 % din cifra de afaceri zilnică medie din exercițiul financiar precedent pentru fiecare zi de întârziere și calculate de la data stabilită în decizie, pentru a le obliga:

(a) să înceteze o încălcare a articolului 81 sau a articolului 82 din tratat, în conformitate cu o decizie luată în temeiul articolului 7;

(b) să respecte o decizie care dispune măsuri provizorii în temeiul articolului 8;

(c) să respecte un angajament devenit obligatoriu printr-o decizie în temeiul articolului 9;

(d) să furnizeze informații complete și exacte pe care Comisia le-a solicitat printr-o decizie luată în temeiul articolului 17 sau al articolului 18 alineatul (3);

(e) să se supună inspecției dispuse de Comisie printr-o decizie luată în temeiul articolului 20 alineatul (4).

(2) Atunci când întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi și-au îndeplinit obligația pentru executarea căreia au fost aplicate penalitățile cu titlu cominatoriu, Comisia poate fixa suma definitivă a penalităților cu titlu cominatoriu la o valoare mai mică decât cea care rezultă din decizia inițială. Articolul 23 alineatul (4) se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL VII

TERMENE DE PRESCRIPȚIE

Articolul 25

Termenele de prescripție pentru aplicarea de sancțiuni

(1) Competențele conferite Comisiei prin articolele 23 și 24 se supun următoarelor termene de prescripție:

(a) trei ani în cazul încălcării dispozițiilor privind solicitările de informații sau desfășurarea inspecțiilor;

(b) cinci ani în cazul tuturor celorlalte încălcări.

(2) Prescripția curge din ziua în care se comite încălcarea. Totuși, în cazul unor încălcări continue sau repetate, timpul se calculează din ziua încetării încălcării.

(3) Orice act al Comisiei sau al autorității de concurență a unui stat membru în scopul examinării sau investigării unei încălcări întrerupe cursul termenului de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu. Întreruperea termenului de prescripție produce efect de la data la care actul este notificat cel puțin unei întreprinderi sau asociații de întreprinderi care a participat la încălcare. Actele care întrerup termenul de prescripție includ, în special, următoarele:

(a) solicitări de informații în scris de către Comisie sau de către autoritatea de concurență a unui stat membru;

▼B

(b) autorizații scrise de desfășurare a inspecțiilor emise pentru reprezentanții săi oficiali de către Comisie sau de către autoritatea de concurență a unui stat membru;

(c) inițierea procedurilor de către Comisie sau de către autoritatea de concurență a unui stat membru;

(d) comunicarea privind obiecțiunile de către Comisie sau de către autoritatea de concurență a unui stat membru.

(4) Întreruperea termenului de prescripție produce efecte pentru toate întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi care au participat la încălcare.

(5) Întreruperea determină curgerea unui nou termen de prescripție. Totuși, termenul de prescripție expiră cel târziu în ziua în care o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție s-a scurs fără să se fi aplicat o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu de către Comisie. Acest termen se prelungește cu perioada în care termenul de prescripție este suspendat în conformitate cu alineatul (6).

(6) Termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu se suspendă pe durata în care decizia Comisiei face obiectul unor acțiuni pendinte la Curtea de Justiție.

Articolul 26

Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor

(1) Competența Comisiei de a pune în aplicare deciziile luate în temeiul articolelor 23 și 24 se prescrie în cinci ani.

(2) Prescripția începe să curgă de la data la care decizia devine definitivă.

(3) Prescripția pentru executarea sancțiunilor este întreruptă:

(a) prin notificarea unei decizii de modificare a cuantumului inițial al amenzii sau al penalităților cu titlu cominatoriu sau de refuzare a unei cereri de modificare;

(b) prin orice act al Comisiei sau al unui stat membru care acționează la cererea Comisiei, în scopul executării silite a amenzii sau penalităților cu titlu cominatoriu.

(4) Fiecare întrerupere determină curgerea unui nou termen de prescripție.

(5) Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor se suspendă:

(a) pe perioada în care se poate efectua plata;

(b) pe perioada în care executarea silită a plății este suspendată în temeiul unei hotărâri a Curții de Justiție.

▼B

CAPITOLUL VIII

AUDIERI ŞI SECRETUL PROFESIONAL

Articolul 27

Audierea părților, a autorilor plângerii și a altor terți

(1) Înainte de adoptarea deciziilor prevăzute la articolele 7, 8, 23 și la articolul 24 alineatul (2), Comisia acordă întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi care fac obiectul procedurilor desfășurate de Comisie ocazia de a-și exprima punctul de vedere cu privire la obiecțiunile formulate de Comisie. Comisia își fundamentează deciziile doar pe obiecțiunile asupra cărora părțile în cauză au putut prezenta comentarii. Autorii plângerii sunt implicați îndeaproape în proceduri.

(2) Drepturile la apărare ale părților în cauză sunt pe deplin garantate în cadrul procedurilor. Acestea au dreptul de acces la dosarul Comisiei, sub rezerva interesului legitim al întreprinderilor de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu include accesul la informațiile confidențiale și documentele interne ale Comisiei sau ale autorităților de concurență ale statelor membre. În special, dreptul de acces nu include accesul la corespondența dintre Comisie și autoritățile de concurență ale statelor membre sau dintre acestea din urmă, inclusiv documentele întocmite în temeiul articolelor 11 și 14. Nici o dispoziție din prezentul alineat nu împiedică Comisia să divulge și să utilizeze informațiile necesare pentru a dovedi o încălcare.

(3) În cazul în care Comisia consideră că este necesar, poate audia de asemenea alte persoane fizice sau juridice. Cererile de audiere ale acestor persoane se aprobă dacă acestea demonstrează suficient interes. Autoritățile de concurență ale statelor membre pot de asemenea solicita Comisiei să audieze și alte persoane fizice sau juridice.

(4) Atunci când Comisia intenționează să adopte o decizie în temeiul articolului 9 sau al articolului 10, aceasta publică un rezumat al cauzei și conținutul esențial al angajamentelor sau al acțiunii viitoare propuse. Terții interesați pot să-și prezinte observațiile într-un termen stabilit de Comisie în publicarea efectuată și care nu poate fi mai mic de o lună. Publicarea ia în considerare interesul legitim al întreprinderilor în protejarea secretului lor de afaceri.

Articolul 28

Secretul profesional

(1) Fără a aduce atingere articolelor 12 și 15, informațiile colectate în temeiul articolelor 17-22 se folosesc doar pentru scopul în care au fost obținute.

▼B

(2) Fără a se aduce atingere schimbului şi utilizării informaţiilor prevăzute la articolele 11, 12, 14, 15 şi 27, Comisia şi autorităţile de concurenţă ale statelor membre, funcţionarii acestora, reprezentanţii oficiali şi alte persoane care lucrează sub controlul acestor autorităţi, precum şi reprezentanţii oficiali şi funcţionarii altor autorităţi ale statelor membre nu divulgă informaţiile obţinute sau schimbate în temeiul prezentului regulament, şi care, prin natura lor, sunt protejate de secretul profesional. Această obligaţie se aplică de asemenea tuturor reprezentanţilor şi experţilor statelor membre care participă la întrunirile Comitetului consultativ în temeiul articolului 14.

CAPITOLUL IX

REGULAMENTELE DE EXCEPTARE

Articolul 29

Retragerea în cauze individuale

(1) În cauzele în care Comisia, împuternicită printr-un regulament al Consiliului, ca de exemplu regulamentele 19/65/CEE, (CEE) nr. 2821/71, (CEE) nr. 3976/87, (CEE) nr. 1534/91 sau (CEE) nr. 479/92, să aplice articolul 81 alineatul (3) din tratat prin regulament declară articolul 81 alineatul (1) din tratat inaplicabil anumitor categorii de acorduri, decizii ale asociaţiilor de întreprinderi sau practici concertate, aceasta poate, acţionând din oficiu sau ca urmare a unei plângeri, să retragă beneficiul unui astfel de regulament de exceptare atunci când constată că, într-o anumită cauză, acordul, decizia sau practica concertată căreia i se aplică regulamentul de exceptare are efecte care sunt incompatibile cu articolul 81 alineatul (3) din tratat.

(2) Atunci când, într-o anumită cauză, acordurile, deciziile asociaţiilor de întreprinderi sau practicile concertate la care se aplică un regulament al Comisiei menţionat la alineatul (1) produc efecte incompatibile cu articolul 81 alineatul (3) din tratat pe teritoriul unui stat membru sau pe o parte a acestuia care prezintă toate caracteristicile unei pieţe geografice distincte, autoritatea de concurenţă a acestui stat membru poate retrage beneficiul regulamentului în cauză pe acel teritoriu.

CAPITOLUL X

DISPOZIŢII GENERALE

Articolul 30

Publicarea deciziilor

(1) Comisia publică deciziile pe care le adoptă în temeiul articolelor 7-10, 23 şi 24.

(2) Publicarea indică numele părţilor şi conţinutul principal al deciziei, inclusiv sancţiunile aplicate. Aceasta ia în considerare interesul legitim al întreprinderilor în protejarea secretelor lor de afaceri.

▼B

Articolul 31

Controlul exercitat de Curtea de Justiție

Curtea de Justiție are plenitudine de competență cu privire la acțiunile introduse împotriva deciziilor prin care Comisia stabilește o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție poate elimina, reduce sau mări amenda sau penalitatea cu titlu cominatoriu aplicată.

▼M2

_____

▼B

Articolul 33

Dispoziții de punere în aplicare

(1) Comisia este autorizată să ia măsurile adecvate pentru aplicarea prezentului regulament. Măsurile pot viza în special:

(a) forma, conținutul și alte detalii ale plângerilor prezentate în conformitate cu articolul 7 și procedura de respingere a plângerilor;

(b) modalitățile practice pentru schimbul de informații și consultările prevăzute la articolul 11;

(c) modalitățile practice pentru audierile prevăzute la articolul 27.

(2) Înainte de adoptarea oricărei dispoziții în temeiul alineatului (1), Comisia publică un proiect al acestora și invită toate părțile interesate să-și prezinte observațiile în termenul stabilit de aceasta, care nu poate fi mai scurt de o lună. Înainte de publicarea unui proiect de măsuri și înainte de adoptarea acesteia, Comisia consultă Comitetul consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante.

CAPITOLUL XI

DISPOZIȚII TRANZITORII, DE MODIFICARE ȘI FINALE

Articolul 34

Dispoziții tranzitorii

(1) Cererile prezentate Comisiei în temeiul articolului 2 din Regulamentul nr. 17, notificările făcute în temeiul articolelor 4 și 5 din acest regulament și cererile și notificările corespondente făcute în temeiul regulamentelor (CEE) nr. 1017/68, (CEE) nr. 4056/86 și (CEE) nr. 3975/87 sunt caduce de la data aplicării prezentului regulament.

(2) Actele de procedură efectuate în temeiul Regulamentului nr. 17 și al regulamentelor (CEE) nr. 1017/68, (CEE) nr. 4056/86 și (CEE) nr. 3975/87 rămân în vigoare în scopul aplicării prezentului regulament.

▼B

Articolul 35

Desemnarea autorităților de concurență ale statelor membre

(1) Statele membre își desemnează autoritatea sau autoritățile de concurență responsabile cu aplicarea articolelor 81 și 82 din tratat astfel încât dispozițiile prezentului regulament să fie efectiv respectate. Măsurile necesare pentru a conferi autorităților în cauză competența de a aplica aceste articole sunt luate până la 1 mai 2004. Autoritățile desemnate pot include instanțe.

(2) Atunci când punerea în aplicare a dreptului comunitar al concurenței este încredințată autorităților administrative și judiciare naționale, statele membre pot acorda diferite competențe și funcții acestor autorități naționale, fie administrative, fie judiciare.

(3) Efectele articolului 11 alineatul (6) se aplică autorităților desemnate de statele membre, inclusiv instanțelor care exercită funcții privind pregătirea și adoptarea tipurilor de decizii prevăzute la articolul 5. Efectele articolului 11 alineatul (6) nu se aplică instanțelor în măsura în care acestea acționează ca instanțe de recurs în privința tipurilor de decizii prevăzute la articolul 5.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (3), în statele membre în care, pentru adoptarea anumitor tipuri de decizii prevăzute la articolul 5, o autoritate introduce o acțiune la o autoritate judiciară care este separată și diferită de autoritatea responsabilă cu investigația și cu condiția respectării condițiilor prezentului alineat, efectele articolului 11 alineatul (6) se limitează la autoritatea responsabilă cu investigația, care își retrage acțiunea la autoritatea judiciară atunci când Comisia inițiază o procedură. Această retragere pune capăt efectiv procedurii naționale.

▼M3

———————

▼B

Articolul 37

Modificarea Regulamentului (CEE) nr. 2988/74

În Regulamentul (CEE) nr. 2988/74, se inserează următorul articol:

„Articolul 7a

Excluderea din domeniul de aplicare

Prezentul regulament nu se aplică măsurilor luate în temeiul Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (*).

———————

(*) JO L 1, 4.1.2003, p. 1.”

Articolul 38

Modificarea Regulamentului (CEE) nr. 4056/86

Regulamentul (CEE) nr. 4056/86 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

▼B

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Nerespectarea unei obligații

Atunci când persoanele interesate nu respectă o obligație care, în temeiul articolului 5, condiționează exceptarea prevăzută la articolul 3, Comisia poate, pentru a pune capăt unei astfel de nerespectări și în temeiul condițiilor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (*), adopta o decizie care fie le interzice fie le impune să îndeplinească anumite acte sau le retrage beneficiul exceptării pe categorii.

_____

(*) JO L 1, 4.1.2003, p. 1.”

(b) Alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) La litera (a), cuvintele „conform condițiilor prevăzute în secțiunea II” se înlocuiesc cu cuvintele „conform condițiilor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1/2003”.

(ii) La litera (c) punctul (i) al doilea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„În același timp, se decide, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, dacă acceptă angajamentele propuse de întreprinderile în cauză în vederea, printre altele, obținerii accesului pe piață pentru companiile care nu sunt membre ale conferinței maritime.”

2. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se elimină.

(b) La alineatul (2), cuvintele „în temeiul articolului 10” se înlocuiesc cu cuvintele „în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003”.

(c) Alineatul (3) se elimină.

3. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1), cuvintele „Comitetul consultativ prevăzut la articolul 15” se înlocuiesc cu cuvintele „Comitetul consultativ prevăzut la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003”.

(b) La alineatul (2), cuvintele „Comitetul consultativ menționat la articolul 15” se înlocuiesc cu cuvintele „Comitetul consultativ menționat la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003”.

4. Articolele 10-25 se abrogă, cu excepția articolului 13 alineatul (3), care continuă să se aplice deciziilor adoptate în temeiul articolului 81 alineatul (3) din tratat, înainte de data aplicării prezentului regulament, până la data expirării acelor decizii.

▼B

5. La articolul 26, cuvintele „forma, conținutul și alte detalii ale plângerilor în temeiul articolului 10, cererile în temeiul articolului 12 și audierile prevăzute la articolul 23 alineatele (1) și (2)” se elimină.

Articolul 39

Modificarea Regulamentului (CEE) nr. 3975/87

Articolele 3-19 din Regulamentul (CEE) nr. 3975/87 se abrogă, cu excepția articolului 6 alineatul (3), care continuă să se aplice deciziilor adoptate în conformitate cu articolul 81 alineatul (3) din tratat înainte de data aplicării prezentului regulament, până la data expirării deciziilor în cauză.

Articolul 40

Modificarea regulamentelor nr. 19/65/CEE, (CEE) nr. 2821/71 și (CEE) nr. 1534/91

Articolul 7 din Regulamentul nr. 19/65/CEE, articolul 7 din Regulamentul (CEE) nr. 2821/71 și articolul 7 din Regulamentul (CEE) nr. 1534/91 se abrogă.

▼M5

_____

▼M4

_____

▼B

Articolul 43

Abrogarea regulamentelor nr. 17 și nr. 141

(1) Regulamentul nr. 17 se abrogă, cu excepția articolului 8 alineatul (3), care continuă să se aplice deciziilor adoptate în temeiul articolului 81 alineatul (3) din tratat înainte de data aplicării prezentului regulament, până la data expirării acestor decizii.

(2) Regulamentul nr. 141 se abrogă.

(3) Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 44

Raportarea privind aplicarea prezentului regulament

La cinci ani de la data aplicării prezentului regulament, Comisia înaintează un raport Parlamentului European și Consiliului privind funcționarea prezentului regulament, în special privind aplicarea articolului 11 alineatul (6) și a articolului 17.

Pe baza acestui raport, Comisia evaluează dacă este oportun să propună Consiliului o revizuire a prezentului regulament.

▼B

Articolul 45

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.*

Se aplică de la 1 mai 2004.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.